

Юний Друже!

У 2007 році «Спілка Української Молоді в Україні» ініціювала перевидання книги-історії в малюнках «Україна в боротьбі». Це видання викликало величезне зацікавлення у ЗМІ та громадськості й лише за один рік пережило чотири перевидання українською та російською мовами із загальним накладом 22 тисячі примірників.

Сьогодні ми підготували для Тебе черговий дарунок – перевидання історичної серії «Вбивства з наказу КГБ». Історія, яка описується в книзі, відбулася майже півстоліття тому й досі залишається маловідомою загалу.

Вперше «Вбивства з наказу КГБ» публікувалося у 1977-1978 рр. в журналі «Крилаті», який видає Світова Управа СУМ. Автором текстів став довголітній голова Центральної Управи СУМ та редактор "Крилатих" др.Омелян Коваль. Майстерне виконання зображень належить бельгійському художнику, який підписувався "Нептун".

Цєю публікацією ми хочемо привернути Твою увагу до постаті Провідника ОУН Степана Бандери, ювілеї якого ми вшановуватимемо в 2009 році – 100 років з дня народження (1 січня 2009) та 50 років з дня смерті (15 жовтня 2009).

Віримо, що завдяки книзі «Вбивства з наказу КГБ» Ти усвідомиш наскільки вагомою й важливою була національно-визвольна боротьба українців, якщо провідники націоналістичного руху навіть у діаспорі становили загрозу для радянської системи, якій належала 1/6 земної кулі.

В додатку ми подали «Слово на суді», яке виголосила Наталка Бандера – старша донька Провідника. В цих зворушливих словах відкривається вся драма української родини, яка всеціло присвятила себе боротьбі за незалежність України.

Коротка фотобіографія Степана Бандери, яка надана архівом Центру досліджень визвольного руху, доповнить Твої враження про цю непересічну в українській історії особистість.

ЖУРНАЛ
УКРАЇНСЬКОГО
ЮНАЦТВА

КРИЛАТІ

Спілка Української Молоді
(СУМ) в Україні

Спілка
Української
Молоді
(СУМ)
в Україні

Перевидання «Вбивства з наказу КГБ» здійснено Спілкою Української Молоді в Україні (СУМ в Україні). Перевидання здійснено за виданням журналу української молоді «Крилаті» (№5-9 1978р.)

© СУМ в Україні © Журнал "Крилаті"

Фотоматеріали надані Архівом Центру досліджень визвольного руху www.cdvr.org.ua
Упорядник видання - Святослав Липовецький. Макет, верстка - Михайло Окаринський.

ТОВ "Українська Видавнича Спілка ім. Ю. Липи"
01034, м.Київ, вул. Ярославів Вал, 9, тел.: +38 (044) 279-41-22

Сторінки, які варто відвідати: www.cym.org/ua , www.cym.org , www.cym.org/wiki

Видавництво і друк: ТОВ "Ціцера", вул. Дегтярівська, 21, тел.: +38 (044) 230-38-65

ВБИВСТВА З НАКАЗУ КГБ

Розповідь у малюнках,
побудована на основі
реальної історії вбивства
Провідника ОУН
Степана Бандери

«Прапор» визвольних змагань

Степан Бандера є одним із тих символів, про які багато говорять, але дуже мало знають. Ще за життя він став легендою, а після смерті – символом національно-визвольної боротьби українців.

Народився Бандера 1 січня 1909 року у священничій родині в селі Угринів Старий, що зараз знаходиться у Калуському районі Івано-Франківської області. І хоч з дитинства мав слабе здоров'я, йому вдалося ще в юному віці стати одним із провідників націоналістичного руху.

У 24 роки він очолив Крайовий Провід Організації Українських Націоналістів і за часів його керівництва ОУН стала найдієвішою українською організацією. За ряд заходів, організованих Бандерою, польська влада у 1935 році засудила його до смертної кари, яку пізніше було замінено на довічне ув'язнення. Ще через півроку Бандеру вдруге було засуджено до довічного ув'язнення.

З початком II Світової війни він втікає з ув'язнення й творить Революційний Провід ОУН, який 30 червня 1941 року проголошує Акт відновлення Української Державності. За це Степана Бандеру та товаришів заарештовують нацисти і впродовж війни тримають його у концтаборі Заксенхаузен.

Після 1945 року, в Німеччині, Бандера продовжує творити націоналістичний рух. В тому числі, для українських дітей та молоді було відновлено Спілку Української Молоді (СУМ) на еміграції.

Неодноразово радянська влада намагалася знищити Бандеру, і це таки відбулося 15 жовтня 1959 року у Мюнхені. Згодом вбивця – радянський агент – здався у руки поліції й таким чином світові стало відомо про підготовку та деталі вбивства Степана Бандери.

Втім, він був не єдиною жертвою у своїй родині. В їх сім'ї було семеро дітей і кожному з них довелося заплатити свою ціну за право називатися українцем на рідній землі. Батько Степана – отець Андрій свого часу був капеланом в Українській Галицькій Армії, обирався послом до парламенту ЗУНР. А 10 липня 1941 року був розстріляний більшовиками у Києві.

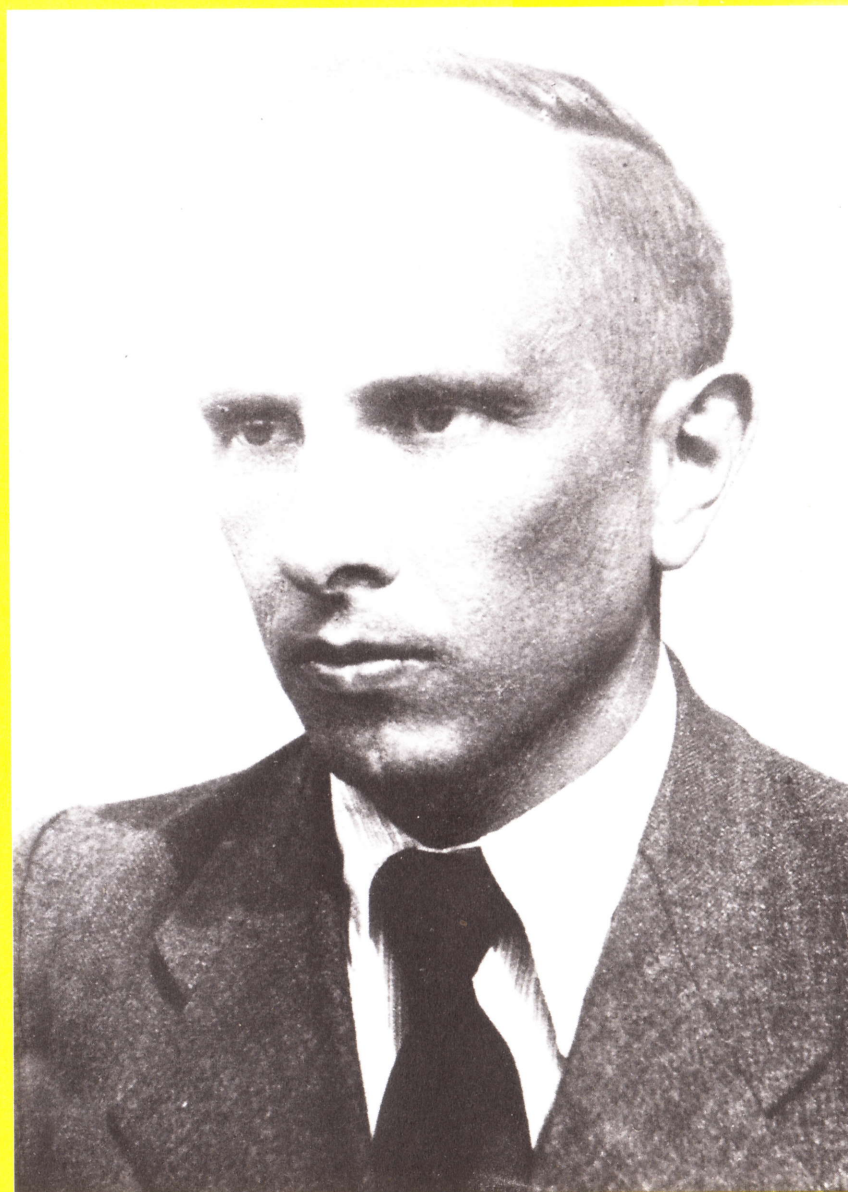
Троє братів Степана Бандери загинули від рук нацистів. Спочатку Олекса та Василь були закатовані у концтаборі Авшвіц (Освенцим), а Богдан, найімовірніше, був вбитий гестапівцями в Херсоні.

Сестри зазнали переслідувань радянського режиму – Марта, Володимира та Оксана відбули тривалі заслання. Більше того, шістьох дітей Володимири Бандери забрали на «виховання» до дитячих будинків.

Слово «бандера» перекладається з декількох мов як «прапор». Степан Бандера та його родина по праву вважаються символами боротьби за незалежність України, а ім'я Степана Бандери є прапором національно-визвольного руху.

ВБИВСТВА

ВБИВСТВА
З НАКАЗУ КГБ

Степан Бандера (1909-1959)

З

НАКАЗУ КГБ

Спілка Української Молоді в Україні

КРИЛАТІ

ВБИВСТВА З НАКАЗУ КГБ

Розповідь у малюнках,
побудована на основі
реальної історії вбивства
Провідника ОУН
Степана Бандери

ЖУРНАЛ
УКРАЇНСЬКОГО
ЮНАЦЬВА
4 ЮНАЦЬВА

КРИЛАТІ

ВБИВСТВА

ВБИВСТВА
З НАКАЗУ КГБ

1957... Москва,
столиця російської
радянської імперії.

... У кублі шпигунської служби КГБ
зібрались старшини високого рангу.

... - Так, вирішено
знищити небез-
печних ворогів
СРСР, провідників
українських буржу-
азних націоналістів
на Заході!

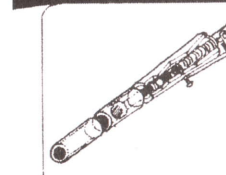

- Декілька кадрів
допоможуть вам
вникнути в справу.
Проектор!

... Наказ,
товаришу
полковник!
Дайте
світло!

... Для спроби
візьмемо під
перший обстріл
доктора Лева
Рибета, що
очолює
«двійку» і
редагує
«Український
Самостійник».

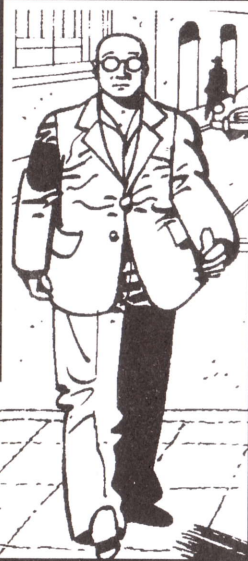

- А ось тут зброя,
яка вистрілює
смертельний газ,
від якого
звужуються кро-
воносні судини і
людина гине.
Після смерті,
судини наби-
рають попе-
редньої форми і
експертиза може
тільки ствердити
природну смерть...

З

НАКАЗУ КГБ

У цей момент Ребет ні на мить не підозрює, що за кожним його кроком і рухом стежить московський агент Сташинський...

... що винайняв собі кімнату на Карлсплаці в Мюнхені, навпроти будинку, де працював Л.Ребет.

... «Завжди приходив о 9 год.30 хв. Пан Ребет ніколи не запізнюється»...

... Сташинський досконало опанував жакливу зброю, яку йому довірено.

- ... Тільки б не забути проковтнути протиотруйні таблетки перед застосуванням зброї!

«Сташинський - найкращий учень наших шпигунських шкіл... Він є також переконаним комуністом!»

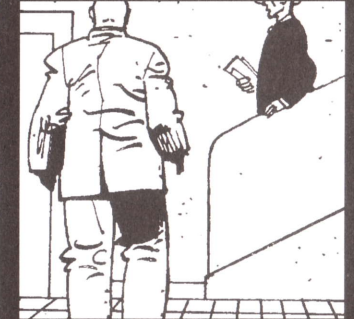
- ... Цей зрадник Ребет закінчить завтра своє мерзенне життя!

І наступного дня 12 жовтня 1957 р. при вході до будинку №8 на Карлсплаці в Мюнхені...

... Вже 9:30! Ось він, я його випереджу в будинку!

... У будинку, коли доктор Ребет підійшов до сходів, Сташинський сховався згори йому назустріч...

... Раптом, порівнявшись з Ребетом, підніс газету якою була накрита зброя і ... вистрелив

... Поцілений в саме обличчя, Ребет не встиг вигукнути жодного слова, і повалився на сходи!

... Ще того ж дня преса донесла вістку що видний український політичний діяч помер раптом від серцевого нападу...

Ще цього вечора Сташинський вилетів літаком до Східного Берліна...

... Політ без пригод...

На нього вже чекав його начальник Сергій, якому він точно прозвітував...

Молодець! Газети вже нас сповістили про успіх твоєї місії...

... - А що далі, товаришу Сергій?!

... - Тепер дещо відпочинете, а там далі знайдеться для вас ще подібна робота, товаришу Сташинський!

Сташинського охопив неспокій, бо щойно тепер він відчув себе дійсним вбивцею!

... - Так, знайдеться ще подібна робота?! У Москві вже, напевно, вважають мене кровожерливим звіром!

Травень 1958р. Сташинського викликав до себе шеф.

... І знову Сташинський виїздить зі Східного Берліна на наступну місію...

... У Роттердамі агентурний зв'язок полегшує йому завдання.

... У моєму авто знайдете карту міста і розташування цвинтаря «Кросвейк».

Ви поїдете до Роттердама простежити відзначення 20-ліття від дня смерті полковника Євгена Коновальця.

... - Зразу поїдемо туди, щоб оглянути місце завтрашньої церемонії.

... Ось буржуазні націоналісти збираються на цвинтарі. Сховаємось у кущах, щоб легко за ними простежити!

Спілка Української Молоді в Україні

КРИЛАТІ

... Цей телеоб'єктив прекрасний, нічого не упустить...

- Цікаво, що це за персона, що промовляє і на яку так усі з пошаною дивляться й слухають?

... Замасковано і скрито фотографував агент КГБ все, що діялося біля могили.

... - Він іде до цього авто марки «Опель». Запишемо номер!

... О! Німецький номер з Мюнхена М-ДА 105...

10 ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОГО ЮНАЦТВА

КРИЛАТІ

ВБИВСТВА

ВБИВСТВА З НАКАЗУ КГБ

З

Виступ Степана Бандери у Роттердамі

НАКАЗУ КГБ

Повернувшись до
Східного Берліна...

- ... Добрий збіг обставин. Цей чоловік з «Опеля» є предметом вашої найближчої місії - це Степан Бандера, Провідник ОУН.

- Ось його справа! Йдеться про шефа буржуазних націоналістів, що ховається в Мюнхені під прізвиськом Попель. Ви його маєте вбити, як Ребета.

... Дещо пізніше
в Мюнхені.

- ... Справді, я стаю вбивцею з наказу КГБ. Що за життя!

Дотримуючись вказівок «справи», Сташинський віднаходить помешкання Бандери-Попеля.

- Нема сумніву... Це тут... КГБ чудово підготував мою місію!

- Ось в'їзд до гаража... і ...
УВАГА!

- Тут не буде проблеми. Замок звичайний, підходить до моєї відмички.

... Тут справа буде важча, як з Ребетом!...

- ... Це «Опель» з Роттердаму, а також Бандера особисто в товаристві двох охоронців!

... День за днем Сташинський стежив за будинком, де з родиною проживав Степан Бандера, щоб добре пізнати його звички.

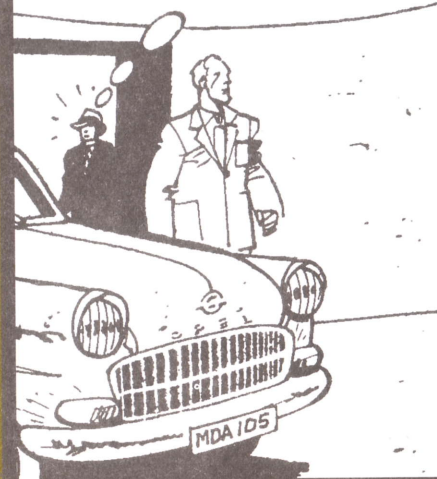

Аж одного дня після обіду...

... - Це його авто, невже ж?...

... - Це він! І до того ж сам. Яке щастя!

... - Є нагода, тепер або ніколи... Вперед!...

- Але що зі мною, я тремчу... Ні, не можу!

... Нерви відмовили і Сташинський поспішно покинув гараж...

... Повернувшись до готелю, Сташинський намагався прийти до тями...

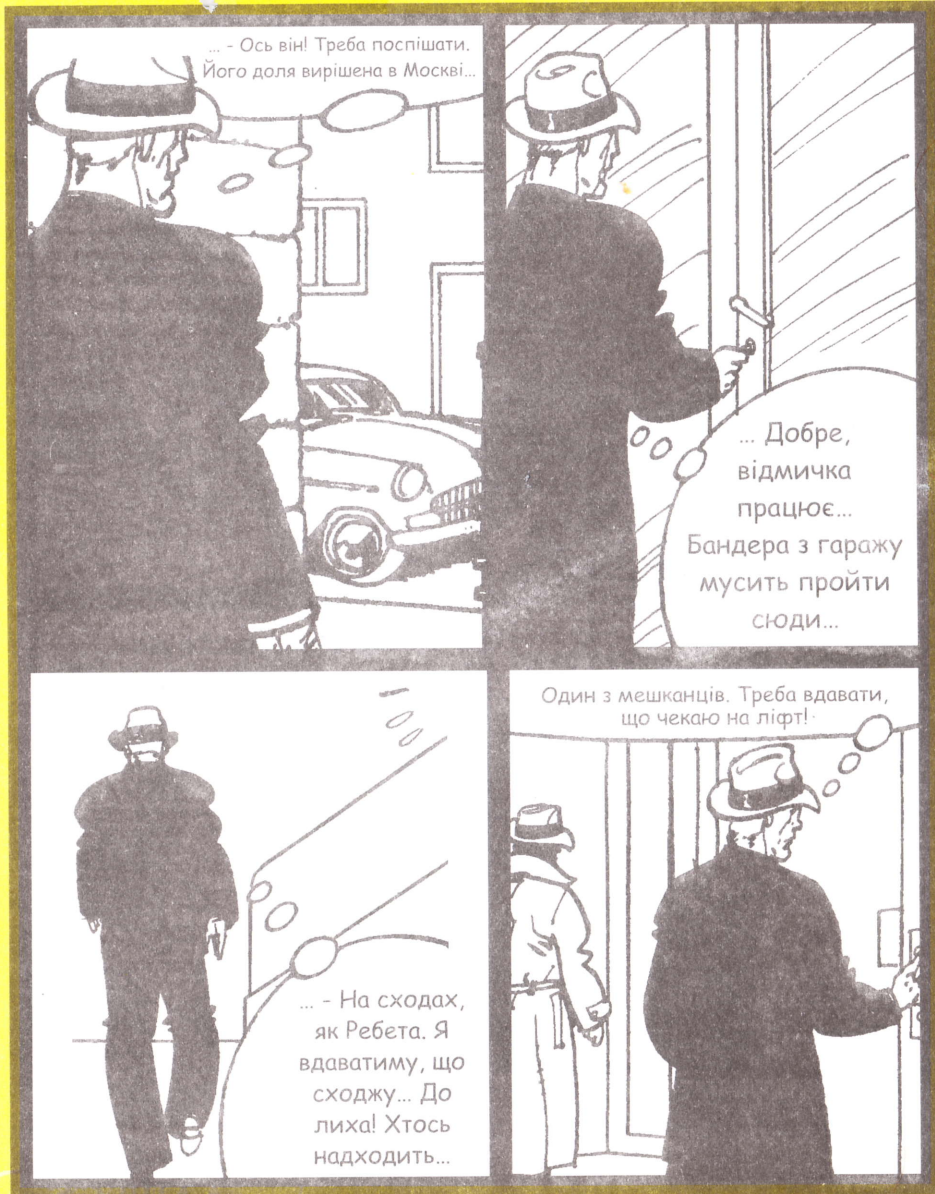

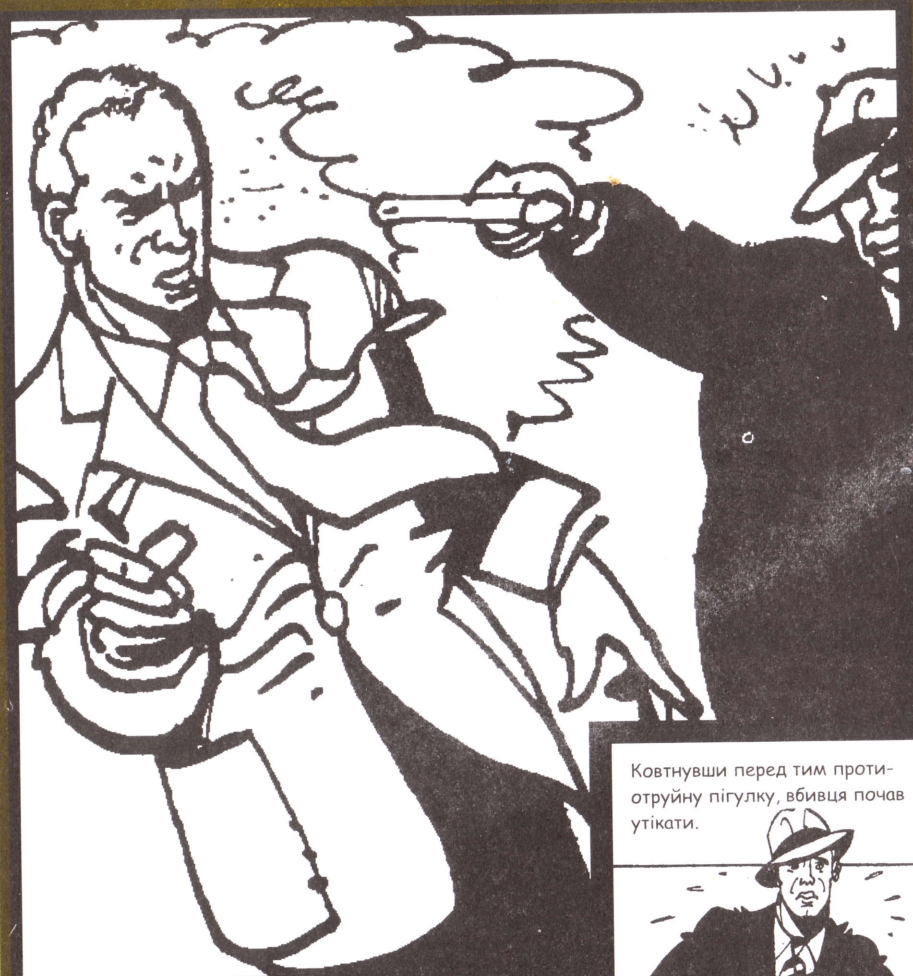
... І наступного дня 15 жовтня 1959 року, об 11 год. перед полуднем...

... - Навіщо його вбивати? Ні, я мушу це зробити... КГБ мені цього не простив би!

... - Звичайно, він би повинен вже скоро прийти.

Відвернувшись, Сташинський вистрілив смертельний набій в обличчя Степана Бандери.

Ковтнувши перед тим протиотруйну пігулку, вбивця почав утікати.

... - Це був він або я! ...
Він або я...

Скоро вістка про смерть Бандери надійшла до Східного Берліна

- Ало, товаришу генерал! Західне радіо сповістило про смерть Бандери!...

Сташинського Сергій прийняв з широкими обіймами!

- Дорогий товаришу, я радий сповістити, що Москва вас вітає з успіхом! ...

Звістка про смерть найвизначнішого керівника українського визвольного руху потрясла до глибини душі кожного українця.

Дипломатичні місії також ставили собі питання, хто міг би бути вбивцею цього майже легендарного борця за свободу і державну незалежність України.

Злочин чи природна смерть? А якщо злочин, то хто його здійснив?

Бандерівці: - Це може бути лише московська агентура. Так раніше вбили Петлюру, Коновальця...

Кому ж іншому так вигідне наше ослаблення?

Лише московській поліції - КГБ.

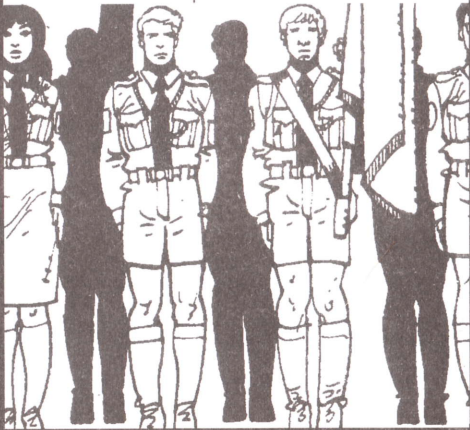
Похорони відбулися на цвинтарі Вальдфрідгоф за численної участі друзів та делегацій з багатьох країн.

Звучали промови:

... Він вічно житиме в народі, за який віддав своє життя...

В той день українська молодь присягала над могилою Степана Бандери: „здобути Українську державу або загинути в боротьбі за неї!“

Лікарська експертиза не лишила сумнівів, що це був кримінальний злочин.

Ціано-калієва отрута в легенях - адже так?

Нема сумніву, що ця людина була вбита!

У поліцейському комісаріаті в Мюнхені...

- Медична експертиза є безсумнівно, пане комісарє; вона встановила отруєння ціаністим калієм...

- Еге ж, нечиста справа! Аж до її вияснення краще буде мовчати...

Радіо східного Берліну не переставало ширити комуністичну пропаганду, відвертаючи увагу від Москви.

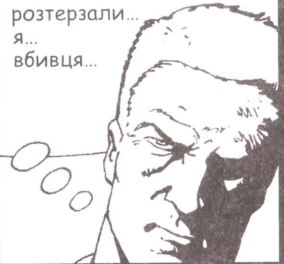
...Степан Бандера був без сумніву замордований агентами Гелена на службі американців...

- ... Зрадник Бандера помер! Загинув, правдоподібно, від рук своїх німецьких спільників - гітлерівських агентів...

- КГБ не тратить часу, щоб сфальсифікувати інформацію.

- Але я знаю, хто вбив Бандеру, бо я сам є вбивцею. Якби я попав у руки бандерівців, вони б мене розтерзали... я... вбивця...

Сергій скоро помітив, що його агента гризе неспокій.

- Для остаточної перемоги комунізму потрібно за всяку ціну усунути всі перешкоди...

Аргументи Сергія не були переконливими для Сташинського.

- Чи може бути вбивство ідеологічним аргументом? Ні! ... Воно сьогодні чи завтра обернеться проти тих, хто ним послуговується...

Одного дня Сташинського викликали до шефа КГБ, який подякував йому за виконану місію!

- ... Ви виявили максимальну холоднокровність і це ваш великий успіх...

- Вас скоро викличуть у Москву для отримання особливої нагороди!

Нагорода... за підле вбивство!

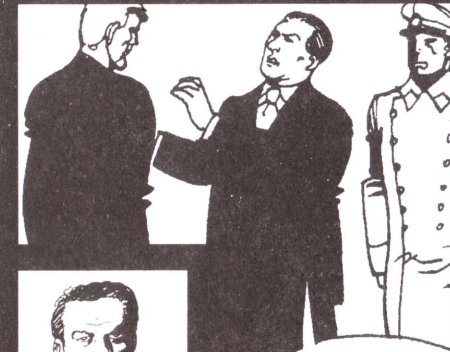
Незабаром Сташинського так викликали до Москви для вручення нагороди.

Разом з докорами сумління Сташинського опанував страх за власне існування.

- Інго, КГБ запідозрило мої вагання і тепер я боюся, що схочуть мене позбутися, бо я занадто багато знаю.

- Втікаймо на Захід. Я є зі Сідного Берліна і туди маю дозвіл їхати на пологи. Ти поїдеш зі мною... і...

Той, хто вручав нагороду, був О.Шелепін - шеф КГБ, відповідальний за смерть сотень тисяч невинних жертв.

- Товаришу, за виконання важливої місії за дорученням партії та уряду я вас нагороджую орденом Червоного прапора!

- На Заході я віддам себе в руки справедливості і там нас заховують.

- ... Я тобі допоможу у всьому...

Інга народила мертву дитину і за кілька днів обоє Сташинські перебралися на другу сторону берлінського муру завдяки документам агента КГБ!

Сташинський здався американцям, які передали втікачів німецькій владі, яка на підставі його власних зізнань звинуватила його у вбивстві і змові проти державної безпеки!

Суд у Карлсруе взяв до уваги самовільне визнання злочину Сташинським!

- Суд засуджує вас на 8 років кримінального ув'язнення.

- Високий суде! Я приймаю цей справедливий присуд і тільки жалію, що вбивці, які керують Радянським Союзом не можуть бути покарані разом зі мною!

КІНЕЦЬ!

СЛОВО НАТАЛКИ БАНДЕРИ

Виступ старшої доньки
Степана Бандери
на суді над Б.Сташинським
у Карлсруе (Німеччина)
15 жовтня 1962 р.

«Високий Суде!

Дозвольте мені, як членові родини мого замордованого батька, Степана Бандери, і від імені моєї мами Ярослави Бандери, висловити Високому Судові подяку за надання мені слова. З уваги на твердження обвинуваченого в його зізнаннях, що він під час своєї діяльності в КГБ був переконаний, начебто мій батько був зрадником України, я хотіла б представити мого батька, яким я його ношу в глибині мого серця.

Це не перше і не єдине вбивство у нашій родині. Майже вся родина мого покійного батька і моєї матері загинула з рук ворогів. Мої батьки походять з української священничої родини. Саме в недавньому минулому священники й учителі розбуджували національну свідомість українського народу, передусім селянства. Батько моєї мами, отець Василь Опарівський був польовим священником української армії під час Першої світової війни і загинув у бою проти поляків. Моя бабуся, тоді ледве двадцятирічна, залишилася сама з двома дітьми — мою мамою Ярославою і її братом Левом — а будучи вчителькою, сама мусіла пробиватися крізь життя. Як учителька вона причинилася до національного усвідомлювання українського селянства.

І моя бабуся, і мій дядько Лев загинули під час Другої світової війни. У зв'язку з викриттям одного атентату, польські окупанти після довгого ув'язнення розстріляли мого невинного дядька. Ми ніколи не довідалися, за яких обставин загинула моя бабуся. Ми знаємо тільки те, що її замордовано, коли вона повернулася з Польщі до свого рідного села.

Мій покійний батько так само походив із священничої родини. Він мав трьох братів і три сестри. Його мама, а моя бабуся, померла молодою на туберкульоз і залишила свого чоловіка, а мого дідуся, отця Андрія Бандеру, з сімома дітьми. Мій дідусь, отець Андрій Бандера, виховав своїх дітей в релігійному і національному дусі, так, що вони вже, будучи студентами, включилися у боротьбу за визволення України.

Двох братів мого батька (Василя й Олександра Бандерів) закатовано під час Другої світової війни в концтаборі Авшвіц (Прим: в Освенцімі — Авт.), а мого дідуся з його найстаршою донькою вивезли на Сибір.

Після ув'язнення мого батька в концентраційному таборі Заксенгаузені, моя мама восени 1941 р. приїхала зі мною (тримісячною дитиною) до Берліну, щоб бути недалеко свого чоловіка. Наша родина жила в дуже важких обставинах, що сильно послабило нерви моєї мами. Від часу, коли мого батька німці випустили з кацету (з концентраційного табору — ред.) і він почав організувати Закордонні Частини ОУН, ми мусіли постійно ховатися, щоб вороги не викрили місця нашого замешкання. Місцями нашого проживання у Німеччині та в Австрії до 1948 року були Берлін, Зеєфельд, потім Мюнхен, Гільдесгайм, врешті — самотня хата в лісі поблизу Штарнбергу.

В самотній хаті в лісі наша родина (в 1947 р. нас було вже троє дітей) жила стиснена в одній кімнаті, де не було навіть електрики. В той час ми, діти, довго хворіли на коклюш і кір і були недоживлені. Я ходила тоді до школи в Зекінг і, маючи лише шість років, мусіла щоденно проходити шість кілометрів дороги лісом.

В 1948-1950 роках ми жили без нашого батька, під прибраним прізвиськом у таборі для українських утікачів біля Міттенвальду. Батько відвідував нас кілька разів на рік. Я пригадую собі, що одного разу я запитала маму, хто є той чужий пан, який схилився над моїм ліжком і гладить мене, (я тоді хворіла на запалення середнього вуха). Я цілковито забула свого батька.

В 1950-1954 роках ми жили в малому селі Брайтбрун над Аммерзее, і мій батько відвідував нас уже частіше, а згодом бував удома майже кожного дня. Проте моя мати постійно побоювалася за життя нашого батька, на яке чигали большевики.

Так само переслідувала її думка, що він може загинути в нещасливому випадку під час їзди додому. Все ж таки ті чотири роки були найспокійніші в житті моєї матері, яка добре почувалася між мешканцями села і зжилася з ними. Щойно пізніше я зрозуміла, що на нас полювали советсько-московські репатріяційні комісії та агенти.

Рік 1952 був особливо небезпечний для нас, і ми з батьком переховувалися упродовж кількох місяців у маленькому селі Оберав біля Гарміш-Партенкірхен. Нещастя хотіло, що всі троє дітей захворіли на запалення залоз і мусіли протягом двох місяців лежати в ліжку.

Під час чотирьох років ми були цілковито відірвані від українців, а це загрожувало нам, дітям, повним відчуженням від українства. Але мій батько, не зважаючи на свою відповідальну та виснажливу працю, знаходив ще досить часу, щоб мене вчити історії, географії та літератури, як теж спонукував мене читати українські книжки. Мій брат і сестра, ще поки пішли до німецької народної школи, маючи 5 чи 4 років, уже навчилися читати й писати по-українськи.

В тому часі я ще не знала, ким був мій батько, хоч і не могла собі пояснити, чому ми змінили наше прізвище. Але я не відважилася запитати про це батька.

В 1954 р. ми переїхали до Мюнхену, головню тому, щоб заощадити батькові щоденної небезпечної їзди (80 км), як теж тому, що тут були для дітей кращі можливості вчитися.

Маючи тринадцять років, я почала читати українські газети і читала багато про Степана Бандеру. З бігом часу, на підставі різних обсервацій (спостережень), постійної зміни прізвища, як теж із-за того, що навколо мого батька завжди було багато людей, в мене виникли певні здогади. Коли раз один знайомий проговорився, то я вже була певна, що Бандера — це мій батько. Вже я собі тоді усвідомила, що я не смію прозрадити цього моїм молодшим сестрі та братові. Було б дуже небезпечно, якщо б малі діти із-за своєї наївності в чомусь проговорилися. Від 1954 до 1960 р. ще рік до смерті мого батька, жили ми в Мюнхені.

Мій покійний батько був утомлений постійною охороною і деколи був необережний. Він твердо вірив, що стоїть під особливою Божою охороною, і говорив: «Якщо мене схочуть спрятати зі світу, то знайдуть спосіб зліквідувати мене разом із охороною». Він їздив своїм авто до української церкви, де підсудний його вперше побачив.

Підсудний твердить, що через вагання і докори совісті він не виконав скритовбивства в травні 1959 р. В той час було відомо, що мій батько особливо загрожений, і тому зміцнили його охорону.

Сьогодні, в три роки по смерті мого батька, я говорю передовсім від імені моєї мами, яка віддала свою молодість моєму батькові та своїм дітям.

Я хочу ще повернутися до зізнань підсудного, що твердить, яким цинічним способом Сергій його заспокоював, кажучи, що діти Бандери будуть йому ще "вдячні" за цей вчинок. Ця цинічна заувага вказує на те, що КГБ плянував схопити нас, дітей, вивезти нас до Советського союзу, зламати наш опір жажливими засобами, що там сьогодні практикується, і зробити з нас комуністів, щоб ми засуджували нашого рідного батька. Саме таким способом пробували "виховати" на комуніста сина генерала Тараса Чупринки, Головного Командира УПА, який загинув у 1950 р. в Білгородці, в Західній Україні.

Мій незабутній батько виховав нас в любові до Бога і України. Він був глибоко віруючим християнином і загинув за Бога та незалежну вільну Україну — за свободу всього світу.

Мій блаженної пам'яті батько, який уособлював цей великий ідеал, залишиться провідною зіркою всього мого життя, так само життя мого брата, моєї сестри та української молоді".

Співка Української Молоді в Україні

КРИЛАТІ

ФОТОАРХІВ ПРОВІДНИКА ОУН

ЖИТТЕПИС
Степана Бандери
у фотографіях

Надано Центром досліджень визвольного руху

ЖУРНАЛ
УКРАЇНСЬКОГО
ЮНАЦТВА
28 КРИЛАТІ

ФОТОАРХІВ

ВІСНИК
З НАКАЗУ КГБ

Мирослава Бандера

о. Андрій Бандера

Богдан

Олександр

В сім'ї отця Андрія та Мирослави Бандери виховувались окрім Степана ще шестеро дітей.

Василь

Оксана
і Володимира

У 1921 році від туберкульозу горла померла мати — Мирослава. Батька більшовики розстріляли у Києві. Троє братів загинули: від рук нацистів. Троє сестер зазнали переслідувань та довгих років ув'язнень від більшовиків.

ПРОВІДНИКА ОУН 29

Спілка Української Молоді в Україні

КРИЛАТІ

З дитинства хворобливий, Степан лише з третьої спроби став членом Пласту. З четвертого класу гімназії він був одним із провідників підпільної організації "середньошкільників" (Організації вищих класів українських гімназій).

ЖУРНАЛ
УКРАЇНСЬКОГО
ЮНАЦТВА
30 КРИЛАТІ

ФОТОАРХІВ

ВІСНИК
З НАКАЗУ КГБ

У студентські роки Бандера, малий на зріст і знаний у підпільному житті на псевдо "Баба", став одним із провідних членів УВО (Української Військової Організації), а потім ОУН (Організації Українських Націоналістів).

Bandera Stepan

У 22 роки Степан Бандера очолив відділ пропаганди ОУН, в 23 — став заступником Крайового Провідника, в 24 — очолив Крайовий Провід ОУН. У наступні роки відбув тривалі ув'язнення у польських в'язницях та німецькому концтаборі.

ПРОВІДНИКА ОУН 31

Спілка Української Молоді в Україні

КРИЛАТІ

ФОТОАРХІВ

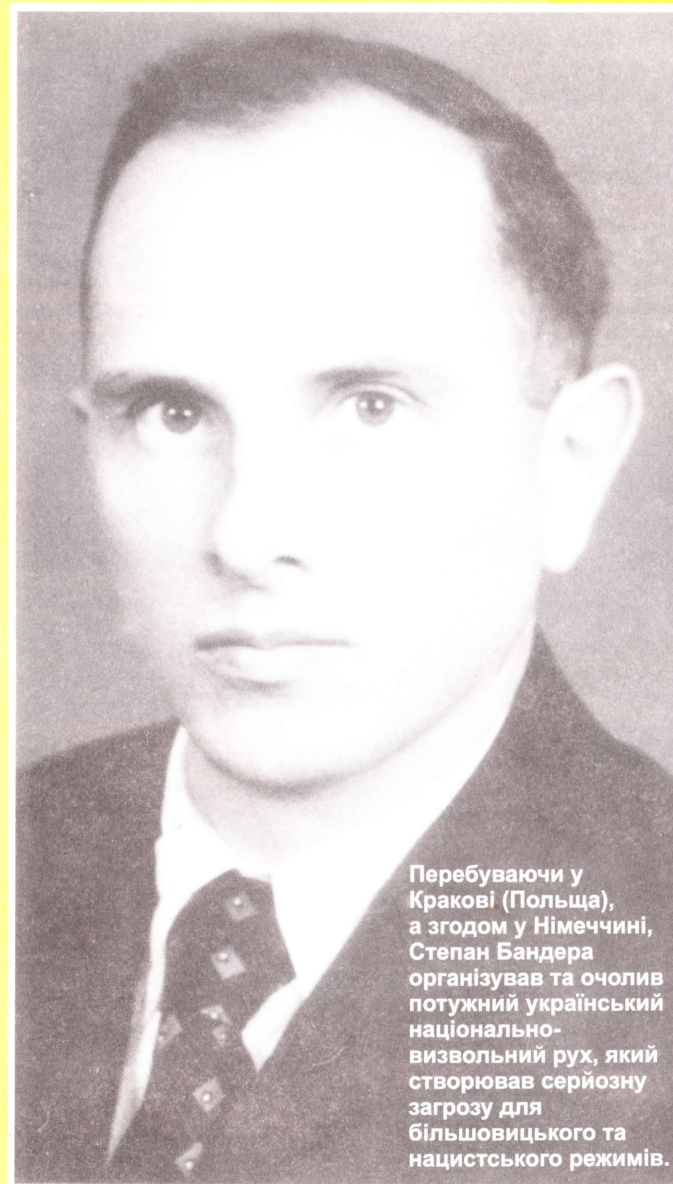
ВБІВСТВА
З НАКАЗУ КГБ

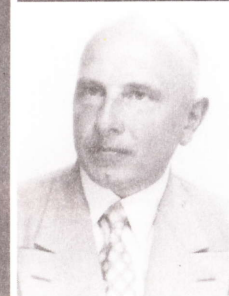
Ярослава Бандера

На еміграції, разом з дружиною Ярославою, Степан Бандера виховував трьох дітей — Наталку, Андрія та Лесю.

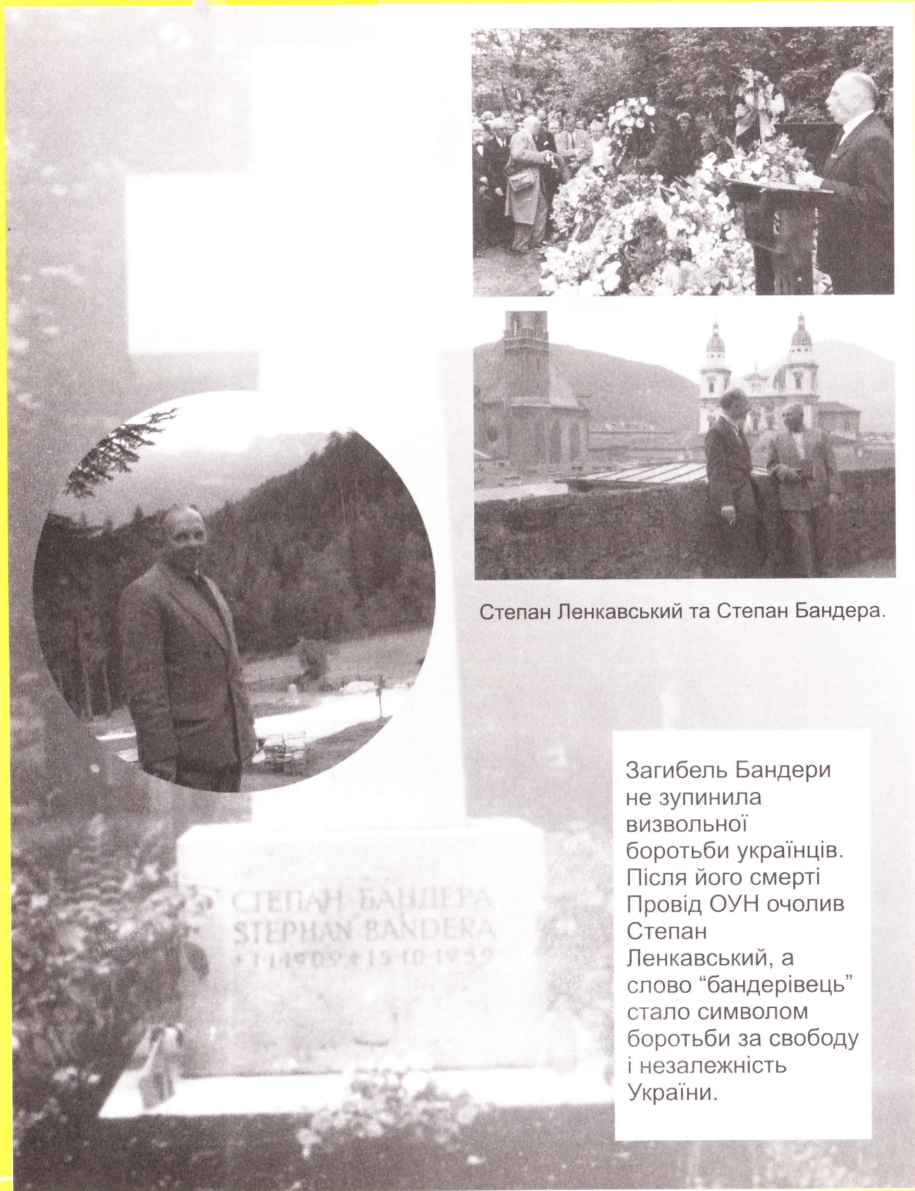
Перебуваючи у Кракові (Польща), а згодом у Німеччині, Степан Бандера організував та очолив потужний український національно-визвольний рух, який створював серйозну загрозу для більшовицького та нацистського режимів.

Спілка Української Молоді в Україні

КРИЛАТІ

Степан Ленкавський та Степан Бандера.

Загибель Бандери не зупинила визвольної боротьби українців. Після його смерті Провід ОУН очолив Степан Ленкавський, а слово "бандерівець" стало символом боротьби за свободу і незалежність України.

ЖУРНАЛ
УКРАЇНСЬКОГО
ЮНАЦТВА
34
КРИЛАТІ

Спілка Української Молоді в Україні

Спілка Української Молоді в Україні – молодіжна виховна організація, яка виховує своє членство на ідеалістичних, християнських засадах, в душі патріотизму, готовим працювати для добра українського народу та утвердження його державності.

Гаслом СУМу є «Бог і Україна!», що свідчить про найбільші цінності та дороговкази члена Спілки Української Молоді.

Початки СУМу сягають 1925 року, коли у Києві було створено першу підпільну сумівську організацію. У 1930 році на Харківському процесі СВУ-СУМ цю структуру було ліквідовано, а її провідників – знищено.

З 1946 року розпочинається відродження СУМу в діаспорі, де за короткий період було створено найбільшу молодіжну українську організацію. А в 1989 році, спочатку під назвою Спілка Незалежної Української Молоді (СНУМ) було відновлено діяльність СУМ в Україні (саме таку назву організація використовує з 1995 року – з моменту, коли вона приєдналася до Світової Спілки Української Молоді).

Світова спільнота СУМ сьогодні об'єднує українську молодь у Німеччині, Бельгії, Франції, Великобританії, Естонії, США, Канаді, Аргентині, Австралії та Україні.

Пригодницький журнал для дітей «Крилаті»

Журнал для дітей «Крилаті» є одним із найвідоміших видавничих проєктів Спілки Української Молоді. Цей двомісячник має на меті не лише розважати та навчати, але й формувати із маленького громадянина нашої держави великого державотворця. Допомогти у вихованні юного українця – європейського, обізнаного та творчого, самодостатнього, гордого за те, що він є частинкою великої української нації – наша мета.

«Крилаті» мають майже півстолітню історію, оскільки почали видаватися ще у 1963 році Центральною Управою СУМ. Сьогодні це є пригодницький журнал для українських дітей. У своїй концепції журнал «Крилаті» й надалі опирається на виховні ідеали Спілки Української Молоді.

Видання розраховане на дітей від 6 до 10 років. Хоча цікавинки для себе можуть знайти всі, навіть батьки, а також виховники молодшого юнацтва. Гарне художнє оформлення та дизайн не залишать байдужими малечу. А велика кількість інтерактивних завдань полегшать читання та запам'ятовування корисної інформації.

У каталозі передплатних видань журнал має індекс 98891.

ЖУРНАЛ
УКРАЇНСЬКОГО
ЮНАЦТВА

КРИЛАТІ

Журнал Української Молоді

Крилаті